

„העולם הזה“ מגיש את גילוייו ותוצאות חקירתו המוסמכת והמקיפה הראשונה

מיה קרה במינזר

מיידה מכווערת מרחפת מזה כמה שבועות בחלל האויר הגלילי — אונס. שני כמרים של הכנסייה היונית-אורתודוכסית, אמרו השמועות, אנסו גזירה, במינזר הר תבור.

המטרופוליט איזודורוס, בישוף העדה ה' יונית-אורתודוכסית בישראל, מאן בכל תר קף לדבר על הנושא הכאוב. במשך ימים כמעט ולא פסק הטלפון מלצלצל בביתו; עתונאים מכל קצות הארץ וכתבי חוץ רצו לשמוע מפיו פרטים על הידיעה המדהימה, אך הבישוף שתק. לכל היותר היה מוכן לומר: „זה בשבילנו אבל. אנחנו כולנו המומים מדי מן המכה, מכדי שאפשר לדבר עליה.“

והוא ציטט פתגם יוני עממי: „כשעכבר אוכל חתיכת לחם, אומרים בעלי הבית: העכברים אכלו את הלחם.“ הנמשך: אמנם סרחו רק שני כמרים, אך חחרפה גורפת על כל לובשי הגלימות השחורות.

אולם אם הבישוף לא היה מוכן לדבר, דיברו אחרים — ובשטף. בכל גזרת — במספרה, בשוק, בבית-המלון היחיד — וב' כפרי הסביבה, שם מרוכזו רוב 7000 בני העדה היונית-אורתודוכסית בישראל, דיברו. הידיעה הראשונה שפורסמה בעתונות נש' לחה עלידי כתב עתיים. היתה זו ידיעה קצרה ותמציתית. לא כן הגירסות שעברו מפה לאוזן. נאמר בהן כי לא גזירה אחת אלא שתיים נפלו קרבן למעשים המגונים, כי המצב נמשך חודשים רבים, כי ההתנפלות היתה חד-פעמית ובעקבותיה ברחה אחת הגזירות והגישה תלונה לראשי ה' כנסייה, היו כאלה שטענו כי הגזירה/הגזירות הורדמה/הורדמו עלידי סם מרדים ל' פני שבוע המעשה. אחרים היו מוכנים להישבע כי ידוע להם ממקור מוסמך ש' האונס בוצע תחת איום בנשק. אלה היו השמועות. העובדות היו מדהימות עוד יותר.

★ ★ ★

דוחם זדיסלומט

מרכז הפרשה עמדו שתי דמויות עיקריות. האחת היא זו של המטרופוליט איזודורוס, גבר עדין-הליכות ומשכיל, אשר

מטרופוליט איזודורוס, ראש הכנסייה היונית-אורתודוכסית בישראל, היה האיש אשר הביא את פרשת האונס בפני שלטונות הכנסייה והעומד בכל תוקף על כך שיגורשו המואשמים מהארץ.

צילום גדול בחדר-הקבלה שלו בנצרת מעיד על עברו כסגן חיל-רגלים בצבא היוני, בימי מלחמת העולם השנייה.

איזודורוס ממלא מקום מיוחד בחיי העדה היונית-אורתודוכסית בארץ. כאשר הגיע ארצה לפני חמש שנים, שרר קרע בין בני העדה לבין ראשי הכנסייה המקומית. בני העדה, ברובם ערבים, היו ממורמרים על הכמורה הגבוהה, אשר כולה נשלחה מיוון. „קראנו לזה קולוניאליזם יוני“, הסביר אחד מוקני העדה, „הכנסות הכנסייה עמדו כולן לרשות ראשי הכמורה ואילו העדה עצמה לא נהנתה מהן. אפילו בית-ספר הגון אחד אין לנו.“

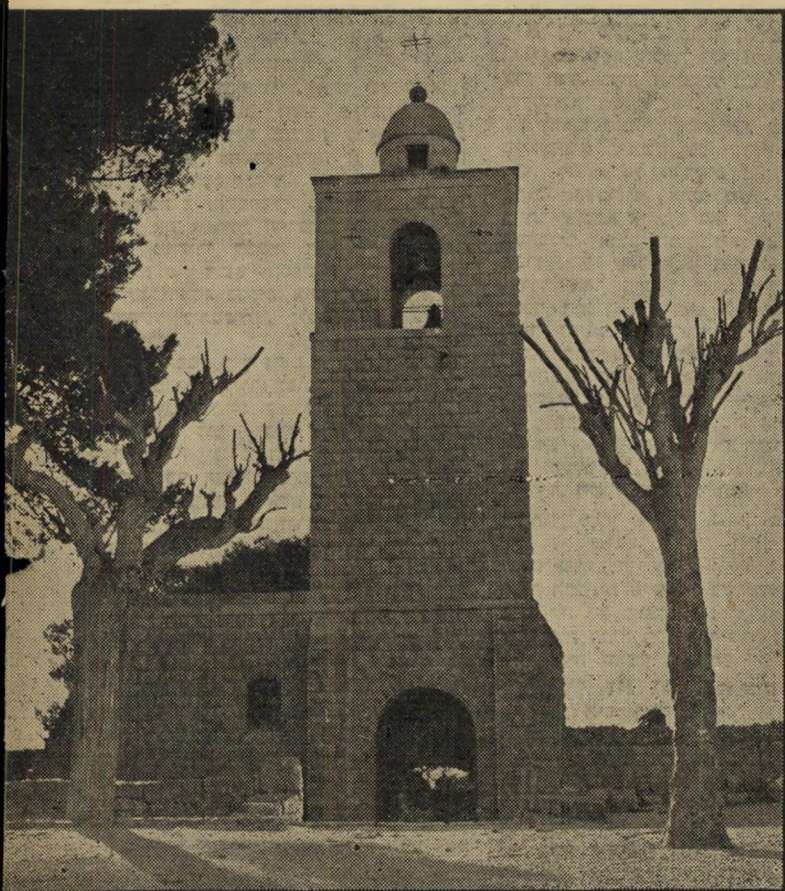
בין השאר, כאשר היו בני העדה עורכים את תפילותיהם, היו נמנעים באורח הפגנתי מלהזכיר את שם הפאטריארך, ראש הכנסייה בכל הארץ, בתפילות-הברכה. חרם זה נמשך למעלה מ-30 שנה, עד אשר תיחד בו הכומר איזודורוס — „הדיפלומט בגלימת הנוזיר“.

כיום שוב מזכירים היוונים-אורתודוכסים בישראל את הפאטריארך שלהם בעת התפילה, ואיזודורוס הוא ראש כנסייתם מצד זה של הגבול הירדני. כאות הוקרה הוענק לו התואר „מטרופוליט“ — תואר אשר אי-אפשר לשללו מבעליו כל ימי חייו.

בארכיונים של מדינת ישראל רשום ה' מטרופוליט איזודורוס כאדם אשר ביקר ב' מינזר סנט קתרין, זמן מועט לפני סינוי כוחות צה"ל ממדבר סיני. התעמולה ה' מצרית הפיצה אז ברבים את הברותה כי צה"ל בנו את המינזר ופגע בתשמישי ה' קדושה שבו. המטרופוליט איזודורוס ביקר במקום, ראה כי ההאשמות אינן נכונות. עדותו על התנהגותם-למפת של חיילי צה"ל שודרה ברחבי העולם כולו.

★ ★ ★ קרב סכינים בהר

דמות השנייה בטרגדיה יונית זו הוא הארכימנדרית (ראש כנסייה מקומית) דיוניסיוס: גבר נאה מאו, בעל עיניים כחורות גדולות וזקן זהוב מטופח, יליד העיר הראקליון שבאי כריתים. דיוניסיוס (40), הממונה מזה חמש שנים על הכנסייה בכפר

מיגדל גבוה זה שומר על הכניסה לחצר המינזר היווני-אורתודוכסי בהר תבור. זהו אחד המקומות יתן להשקיף על חלק גדול מנוף העמק.

שער המינזר

היפים ביותר בארץ, ממנו

מסבך המינזר בהר תבור, בו עבדה הנזירה שהובאה במיוחד עתה עוזר אליאס, חנער הרועה, להכין את ארוחות הכומר לאחר שהנזירה שהייתה מסונה על פך עזבה את המינזר בעקבות התלונה על האונס.

כאן עבדה הנזירה

מסבך המינזר בהר תבור, בו עבדה הנזירה שהובאה במיוחד עתה עוזר אליאס, חנער הרועה, להכין את ארוחות הכומר לאחר שהנזירה שהייתה מסונה על פך עזבה את המינזר בעקבות התלונה על האונס.